

<i>Rodzaj dokumentu:</i>	Zasady oceniania rozwiązań zadań
<i>Egzamin:</i>	Egzamin maturalny
<i>Przedmiot:</i>	Język polski
<i>Poziom:</i>	Poziom rozszerzony
<i>Formy arkusza:</i>	EPOP-R0-100, EPOP-R0-200, EPOP-R0-300, EPOP-R0-400
<i>Termin egzaminu:</i>	21 maja 2025 r.
<i>Data publikacji dokumentu:</i>	27 czerwca 2025 r.

Temat 1. Określ, jaki problem podejmuje Adam Kulawik w podanym tekście. Zajmij stanowisko wobec rozwiązania przyjętego przez autora, odwołując się do tego tekstu oraz do innych tekstów kultury. Twoja praca powinna liczyć co najmniej 300 wyrazów.

(Adam Kulawik, *Funkcje dzieła literackiego*)

Wskazówki do tematu 1.

Tekst dotyczy, np.:

- funkcji literatury / utworu literackiego
- kształtowania znaczeń w utworze literackim
- zależności między funkcją dzieła literackiego / kształtowaniem znaczeń utworu literackiego a celami danej epoki / programem literackim / wizją świata / koncepcjami filozoficznymi / systemem wartości / światopoglądem autora.

Uwagi.

- 1) Określenie problemu jest pełne, jeśli praca zawiera odtworzenie problemu oraz jego interpretację, czyli:
 - wyjaśnienie, jak się rozumie problem
 - umieszczenie tego problemu w odpowiednim kontekście.
- 2) Rozważania o funkcji dzieła literackiego mogą dotyczyć liryki, epiki i dramatu.

Wymagania określone w podstawie programowej¹	
Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji. Zdający rozumie teksty o skomplikowanej budowie; dostrzega sensy zawarte w strukturze głębokiej tekstu; rozpoznaje funkcje tekstu i środki językowe służące ich realizacji; ma świadomość kryteriów poprawności językowej.	I. (IV etap edukacyjny) poziom podstawowy. Zdający: 1.1) odczytuje sens całego tekstu [...]; 1.4) wskazuje charakterystyczne cechy stylu danego tekstu, rozpoznaje zastosowane w nim środki językowe i ich funkcje w tekście; 1.5) wyróżnia argumenty, kluczowe pojęcia i twierdzenia w tekście argumentacyjnym, dokonuje jego logicznego streszczenia; 3.3) zna pojęcie aktu komunikacji językowej i wskazuje jego składowe (nadawca, odbiorca, kod, komunikat, kontekst) [...]. I. (IV etap edukacyjny) poziom rozszerzony. Zdający: 1.2) twórczo wykorzystuje wypowiedzi krytycznoliterackie i teoretycznoliterackie [...].

¹ Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 27 sierpnia 2012 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz.U. z 2012 r. poz. 977, z późn. zm., tj. Dz.U z 2014 r. poz. 803, Dz.U. z 2016 r. poz. 895).

<p>II. Analiza i interpretacja tekstów kultury. Zdający [...] w interpretacji tekstu wykorzystuje wiedzę o kontekstach; [...] odczytuje rozmaite sensy dzieła [...].</p>	<p>II. (IV etap edukacyjny) poziom podstawowy. Zdający:</p> <p>1.2) określa problematykę utworu;</p> <p>3.1) wykorzystuje w interpretacji elementy znaczące dla odczytania sensu utworu (np. słowa-klucze, wyznaczniki kompozycji);</p> <p>3.2) wykorzystuje w interpretacji utworu konteksty (np. literackie, kulturowe, filozoficzne, religijne);</p> <p>4.1) dostrzega związek języka z wartościami, rozumie, że język podlega wartościowaniu [...];</p> <p>4.2) dostrzega obecne w utworach literackich oraz innych tekstach kultury wartości [...] uniwersalne.</p> <p>II. (IV etap edukacyjny) poziom rozszerzony. Zdający:</p> <p>3.4) konfrontuje tekst literacki z innymi tekstami kultury np. plastycznymi, teatralnymi, filmowymi.</p>
<p>III. Tworzenie wypowiedzi. Zdający buduje wypowiedzi o wyższym stopniu złożoności; stosuje w nich podstawowe zasady logiki i retoryki; ma świadomość własnej kompetencji językowej.</p>	<p>III. (IV etap edukacyjny) poziom podstawowy. Zdający:</p> <p>1.1) tworzy dłuższy tekst pisany [...] zgodnie z podstawowymi regułami jego organizacji, przestrzegając zasad spójności znaczeniowej i logicznej;</p> <p>1.2) przygotowuje wypowiedź (wybiera [...] odpowiedni układ kompozycyjny, analizuje temat, wybiera formę kompozycyjną, sporządza plan wypowiedzi, dobiera właściwe słownictwo);</p> <p>1.3) tworzy samodzielną wypowiedź argumentacyjną według podstawowych zasad logiki i retoryki (stawia tezę lub hipotezę, dobiera argumenty, porządkuje je, hierarchizuje, dokonuje ich selekcji pod względem użyteczności w wypowiedzi, podsumowuje, dobiera przykłady ilustrujące wywód myślowy, przeprowadza prawidłowe wnioskowanie).</p>

KRYTERIA OCENY WYPOWIEDZ

A	Sformułowanie problemu
9	Określenie problemu zgodne z tekstem i pełne
6	Określenie problemu zgodne z tekstem, ale niepełne
3	Określenie problemu częściowo zgodne z tekstem
0	Brak określenia problemu lub problem niezgodny z tekstem

Uwagi.

- 1) Jeśli w kategorii A praca
- 2) Jeśli w kategorii A praca
- 3) Jeśli praca składa się z n
- 4) Pojawienie się błędu karc

ENTACYJNEJ (MAKSYMALNIE 40 PUNKTÓW)

	C	D	E	F	G	H
nieobecność ucznia	Poprawność rzeczowa	Zamysł kompozycyjny	Spójność lokalna	Styl tekstu	Poprawność językowa	Poprawność zapisu
0 do 1	2 Brak błędów rzeczowych	6 Kompozycja funkcjonalna	2 Pełna spójność wypowiedzi lub nieznaczne zaburzenia spójności	4 Styl stosowny	4 Brak błędów lub nieliczne błędy nierażące	4 Zapis w pełni poprawny lub nieliczne błędy nierażące
2 do 3	0 Jeden błąd lub więcej błędów rzeczowych	3 Zaburzenia funkcjonalności kompozycji	1 Znaczne zaburzenia spójności	2 Styl częściowo stosowny	2 Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące	2 Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące
4 do 5	0 Jeden błąd lub więcej błędów rzeczowych	0 Brak zamysłu kompozycyjnego	0 Wypowiedź niespójna	0 Styl niestosowny	0 Liczne błędy rażące	0 Liczne błędy rażące

0 punktów, egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.

3 punkty, a w kategorii B – 0 punktów, egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.

: 300 słów, egzaminator przyznaje punkty tylko w kategoriach A, B i C.

0 punktów – zdający otrzymuje 0 punktów.

Objaśnienia dotyczące oceny

A. Określenie problemu. Zwrócić uwagę na ten problem. Określenie problemu

Określenie problemu uważa się za

- **pełne**, jeśli praca zawiera problem w odwołaniu do historii lub współczesnych implikacji);
- **niepełne**, jeśli praca zawiera problem, który nie jest głównym lub wydobytym z tekstu tylko problemem drugorzędny.

B. Sformułowanie stanowiska

Uczeń powinien **omówić** i **opisać** problem, który jest przedmiotem zadania, oraz **zaproponować** rozwiązanie, które jest **adekwatne do tekstu** i czy jest **pełne**.

Sformułowanie stanowiska uważa się za

- **częściowo adekwatne**, gdy zniekształca rozwiązanie proponowane przez autora.
- **pełne**, gdy zawiera rozwiązanie, które jest **adekwatne do tekstu** i czy jest **pełne**.
- **niepełne**, kiedy brak rozwiązania, które jest **adekwatne do tekstu** i czy jest **pełne**.

C. Poprawność rzeczowa o sformułowanie stanowiska w

Błąd kardynalny to błąd rzeczowy, który jest **niepoprawny** w interpretacyjnym odwołaniu do tekstu.

D. Kompozycja oceniana jest pod kątem logiczności i spójności wypowiedzi. Należy zwrócić uwagę na logiczność i spójność wypowiedzi, a także na wyodrębnienie części i akapity są logicznie i konsekwentnie uporządkowane.

Kompozycja jest **funkcjonalna** i realizowana w tekście funkcjonalnie.

Wagę zaburzenia funkcjonalności wypowiedzi uznaje się za niepełne, natomiast brak rozdzielenia interpretacji problemu od interpretacji rozwiązania lub podważenia wniosków – za znaczne zaburzenie).

Wiedza argumentacyjna

Wymagane jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest **zgodny z tekstem** i czy jest **pełny**.

Ważnym jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest **zgodny z tekstem** i czy jest **pełny**.

Ważnym jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest **zgodny z tekstem** i czy jest **pełny**.

Ważnym jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest **zgodny z tekstem** i czy jest **pełny**.

Ważnym jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest

Ważnym jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest **zgodny z tekstem** i czy jest **pełny**.

Ważnym jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest

Ważnym jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest **zgodny z tekstem** i czy jest **pełny**.

Ważnym jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest **zgodny z tekstem** i czy jest **pełny**.

Ważnym jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest **zgodny z tekstem** i czy jest **pełny**.

Ważnym jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest **zgodny z tekstem** i czy jest **pełny**.

Ważnym jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest **zgodny z tekstem** i czy jest **pełny**.

Ważnym jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest **zgodny z tekstem** i czy jest **pełny**.

Ważnym jest, aby problem, który jest przedmiotem zadania, był sformułowany w sposób, który jest **zgodny z tekstem** i czy jest **pełny**.

Temat 2. Dokonaj interpretacji porównawczej podanych tekstów. Twoja praca powinna liczyć co najmniej 300 słów.

(Józef Baran, *Pochwała zapominania* i Wisława Szymborska, *Trudne życie z pamięcią*)

Wskazówki do tematu 2.

- W realizacji zadania istotne jest porównywanie (najlepiej równoległe) obu tekstów.
- Jeśli zdający podejmuje się interpretacji najpierw pierwszego tekstu, to interpretując drugi tekst, powinien nawiązywać w swoim porównaniu do pierwszego tekstu.
- Krótkie, dwu- czy trzyzdaniowe porównanie utworów literackich na końcu wypracowania jest niewystarczające.

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
<p>I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji. Zdający rozumie teksty o skomplikowanej budowie; dostrzega sensy zawarte w strukturze głębokiej tekstu; rozpoznaje funkcje tekstu i środki językowe służące ich realizacji; ma świadomość kryteriów poprawności językowej.</p>	<p>I. (IV etap edukacyjny) poziom podstawowy. Zdający: 1.1) odczytuje sens całego tekstu [...] oraz wydzielonych przez siebie fragmentów [...]; 1.2) [...] odczytuje zawarte w odbieranych tekstach informacje zarówno jawne, jak i ukryte; 2.1) szuka literatury przydatnej do opracowania różnych zagadnień [...].</p> <p>I. (III etap edukacyjny). Zdający: 1.11) czerpie dodatkowe informacje z przypisu.</p>
<p>II. Analiza i interpretacja tekstów kultury. Zdający stosuje w analizie podstawowe pojęcia z zakresu poetyki; w interpretacji tekstu wykorzystuje wiedzę o kontekstach, w jakich może być on odczytywany; poznaje niezbędne dla lektury fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki; odczytuje rozmaite sensy dzieła; dokonuje interpretacji porównawczej.</p>	<p>II. (IV etap edukacyjny) poziom podstawowy. Zdający: 1.2) określa problematykę utworu; 1.3) rozpoznaje konwencję literacką [...]; 2.1) wskazuje zastosowane w utworze środki wyrazu artystycznego i ich funkcje [...]; 2.2) dostrzega w czytanych utworach cechy charakterystyczne określonej epoki; 2.4) rozpoznaje w utworze sposoby kreowania świata przedstawionego i bohatera ([...] sytuacja liryczna [...]); 2.5) porównuje utwory literackie [...] (dostrzega cechy wspólne i różne); 3.1) wykorzystuje w interpretacji elementy znaczące dla odczytania sensu utworu (np. słowa-klucze, wyznaczniki kompozycji); 3.2) wykorzystuje w interpretacji utworu konteksty (np. literackie, kulturowe, filozoficzne, religijne);</p>

	<p>3.3) porównuje funkcjonowanie tych samych motywów w różnych utworach literackich; 4.2) dostrzega obecne w utworach literackich oraz innych tekstach kultury wartości [...] uniwersalne; 4.3) dostrzega w świecie konflikty wartości [...] oraz rozumie źródła tych konfliktów.</p> <p>II. (IV etap edukacyjny) poziom rozszerzony. Zdający: 2.1) wskazuje związki między różnymi aspektami utworu (estetycznym, etycznym i poznawczym); 2.2) dostrzega przemiany konwencji i praktykę ich łączenia [...]; 2.3) rozpoznaje aluzje literackie i symbole kulturowe [...] oraz ich funkcję ideową i kompozycyjną, a także znaki tradycji [...]; 2.5) rozpoznaje i charakteryzuje styl utworu [...]; 3.1) dostrzega i komentuje estetyczne wartości utworu literackiego; 3.2) przeprowadza interpretację porównawczą utworów literackich; 4.1) wskazuje różne sposoby wyrażania wartościowań w tekstach.</p>
<p>III. Tworzenie wypowiedzi. Zdający buduje wypowiedzi o wyższym stopniu złożoności; stosuje w nich podstawowe zasady logiki i retoryki; ma świadomość własnej kompetencji językowej.</p>	<p>III. (IV etap edukacyjny) poziom podstawowy. Zdający: 1.1) tworzy dłuższy tekst pisany [...] zgodnie z podstawowymi regułami jego organizacji, przestrzegając zasad spójności znaczeniowej i logicznej; 1.2) przygotowuje wypowiedź (wybiera [...] odpowiedni układ kompozycyjny, analizuje temat, wybiera formę kompozycyjną, sporządza plan wypowiedzi, dobiera właściwe słownictwo); 1.3) tworzy samodzielną wypowiedź argumentacyjną według podstawowych zasad logiki i retoryki (stawia tezę lub hipotezę, dobiera argumenty, porządkuje je, hierarchizuje, dokonuje ich selekcji pod względem użyteczności w wypowiedzi, podsumowuje, dobiera przykłady ilustrujące wywód myślowy, przeprowadza prawidłowe wnioskowanie).</p>

KRYTERIA OCENY INTERPRETA

A	Uzasadnienie interpretacji
Koncepcja porównywania utworów	Uzasadnienie interpretacji
6 Koncepcja niesprzeczna z utworami i spójna	Uzasadnienie poglądów
4 Koncepcja niesprzeczna z utworami i częściowo spójna	Uzasadnienie trafności
2 Koncepcja częściowo sprzeczna z utworami	Uzasadnienie częściowo
0 Koncepcja sprzeczna z utworami lub brak koncepcji	Brak trafnych argumentów uzasadniających interpretacji

OPIS WYMAGANIA (MAKSYMALNIE 40 PUNKTÓW)

C	D	E	F	G	H
Poprawność rzeczowa	Zamysł kompozycyjny	Spójność lokalna	Styl tekstu	Poprawność językowa	Poprawność zapisu
2 Brak błędów rzeczowych	6 Kompozycja funkcjonalna	2 Pełna spójność wypowiedzi lub nieznaczne zaburzenia spójności	4 Styl stosowny	4 Brak błędów lub nieliczne błędy nierażące	4 Zapis w pełni poprawny lub nieliczne błędy nierażące
0 Jeden błąd lub więcej błędów rzeczowych	3 Zaburzenia funkcjonalności kompozycji	1 Znaczne zaburzenia spójności	2 Styl częściowo stosowny	2 Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące	2 Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące

Uwagi.

- 1) Jeśli w kategorii A praca
- 2) Jeśli w kategorii A praca w kategoriach B i C.
- 3) Jeśli praca składa się z n
- 4) Pojawienie się błędów karzących – zdający otrzymuje 0 punktów.

0 punktów, egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.

2 punkty, a w kategorii B – 0 punktów, egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych

300 słów, egzaminator przyznaje punkty tylko w kategoriach A, B i C.

Jeśli zdający otrzymał 0 punktów – zdający otrzymuje 0 punktów.

Objaśnienia dotyczące oceny

A. Koncepcja interpretacji – ustalenie pewnych obszarów Koncepcja jest oceniana ze v

Koncepcja jest:

- **niesprzeczna z utworami** – a nie drugorzędne.
- **częściowo sprzeczna z** – obszary są dla tekstów c
- **całkowicie sprzeczna z**

Koncepcja jest:

- **spójna**, gdy wypowiedź utworów.
- **częściowo spójna**, gdy interpretacyjnej.
- **niespójna**, gdy wypowiedź interpretacji).

Brak koncepcji to brak wskaza

B. Uzasadnienie interpretacji – Uzasadnienie trafne zawiera **utworów**. Argumenty muszą

Uzasadnienie jest:

- **częściowo trafne**, jeśli – pojawi się przynajmniej j
- **pogłębione**, jeśli znajdu – filozoficznym, kulturowy
- **niepogłębione**, gdy wsz

C. Poprawność rzeczową – o koncepcję interpretacyjną uw

Błąd kardynalny to błąd rze – interpretacyjnego przywołane

pretacji porównawczej

awczej jest efektem poszukiwania przez zdającego sensów wynikających z zestawienia tekstów i wymaga ania, w których szuka się podobieństw i/lub różnic między utworami, a następnie wyciąga z tego wnioski. na to, czy jest **niesprzeczna z utworami** i czy jest **spójna**.

znajduje potwierdzenia w obu tekstach, przy czym porównywane obszary są dla tekstów trafne i istotne,

mi, jeśli jedynie we fragmentach (lub fragmentcie) znajduje potwierdzenie w tekstach lub porównywane dne.

mi, jeśli nawet we fragmentach (lub fragmentcie) nie znajduje potwierdzenia w tekstach.

ob wystarczający dla uzasadnienia tezy/hipotezy interpretacyjnej obejmuje i łączy w całość sensy obu

edź obejmuje i łączy sensy obu utworów, ale w sposób niewystarczający dla uzasadnienia tezy/hipotezy

nuje sensy każdego tekstu, ale ich nie łączy (tzn. wypowiedź składa się z dwóch niepowiązanych ze sobą

sady zestawienia utworów.

ceniane ze względu na to, czy jest **trafne** i czy jest **pogłębione**.

nie powiązane z tekstami argumenty na rzecz odczytania sensów wynikających z zestawienia – z funkcjonalizowanej analizy, to znaczy wywodzić się z formy lub/i treści tekstów.

– oprócz argumentów niepowiązanych z tekstami lub/i niewynikających ze sfunkcjonalizowanej analizy – zument powiązany z tekstami i wynikający ze sfunkcjonalizowanej analizy.

ardzenie nie tylko w tekstach, ale także w kontekstach (np. biograficznym, historycznoliterackim, ący powinien choć częściowo rozwinąć przywołany kontekst, aby uzasadnić jego pojawienie się.

rgumenty są sfunkcjonalizowane, ale zdający przywołał je tylko z tekstów albo tylko z kontekstów.

ę na podstawie liczby błędów rzeczowych. Pomyłki (np. w nazwach własnych lub datach) niewpływające na za usterki, a nie błędy rzeczowe.

wiadzący o nieznajomości (1) tekstu kultury, do którego odwołuje się zdający, oraz (2) kontekstu z zdającego.

D. Kompozycja oceniana jest: gatunkiem wypowiedzi. Należy niezbędne dla jasnego przed są logicznie oraz konsekwen Kompozycja jest **funkcjonalna** i realizowanymi w tekście funkcjonalna.

E. Spójność lokalną oceniana sąsiedztwie zdaniami w akapitach ani logicznie, ani gramatycznie.

F. Styl tekstu oceniana się ze

Styl uznaje się za:

- **stosowny**, jeśli zachowa wypowiedzi, sytuacji egzystencji od stosowności
- **częściowo stosowny**, jeśli w wypowiedzi pojawiają się Mieszanie różnych stylów
- **niestosowny**, jeśli wypowiedzi

Styl wypracowania nie musi i

G. Poprawność językowa o fleksyjnych i stylistycznych.

Błąd stylistyczny to konstrukcja w jakim tekst jest pisany, np. składniowe. Błędów logicznych

H. Poprawność zapisu oceniana jest: ocer (tekstu) oraz ich **wagę** (błędy interpunkcyjnej w zapisie słów i klasyfikacja błędów interpunkcyjnych)

zgodnie z wybrany przez ucznia : pod uwagę, czy w tekście zostały wyodrębnione – językowo i graficznie – części pracy oraz akapity a koncepcji interpretacyjnej i uzasadniających ją argumentów, a także czy wyodrębnione części i akapity rządowane (bez luk i zbędnych powtórzeń).

podział tekstu na segmenty (części) i ich porządek (układ) są ściśle powiązane z porządkiem treści etorycznymi. Odejście od zasady trójdziałowej kompozycji nie jest błędem, jeśli segmentacja jest

podstawie zgodności logicznej i gramatycznej między kolejnymi, znajdującymi się w bezpośrednim naczne zaburzenia spójności wypowiedzi to np. akapity zbudowane z sekwencji zdań niepowiązanych ze (potok luźnych myśli, skojarzeń).

na **stosowność**.

zasada *decorum* (dobór środków językowych jest celowy i adekwatny do wybranego przez ucznia gatunku innej, tematu i intencji wypowiedzi oraz odmiany pisanej języka). Dopuszcza się drobne, sporadyczne

wypowiedzi, w której zdający niefunkcjonalnie łączy różne style, nie kontroluje jednolitości stylu, np.

zy i konstrukcje z języka potocznego, nieoficjalnego, wtręty ze stylu urzędowego, nadmierna metaforyka. iedzi uznaje się za uzasadnione, jeśli jest funkcjonalne.

twiera np. wulgaryzmy lub ma charakter obraźliwy.

tny z upodobaniami stylistycznymi egzaminatora.

jest ze względu na **liczbę i wagę** błędów składniowych, leksykalnych, słowotwórczych, frazeologicznych,

na z normą językową, ale niewłaściwa w sytuacji, w której powstaje tekst, oraz nieodpowiednia dla stylu, ona metafora, niefunkcjonalny kolokwializm, wulgaryzm, nieuzasadnione powtórzenie leksykalne lub znaje się za błędy stylistyczne.

e względu na **liczbę** błędów ortograficznych i interpunkcyjnych (szacowaną odpowiednio do objętości

nierażące). Za **błąd rażący** uznaje się błąd, który polega na naruszeniu ogólnej reguły ortograficznej lub z o wysokiej frekwencji. Ewentualne wątpliwości rozstrzygają ustalenia Rady Języka Polskiego h Jerzego Podrackiego.

USTALENIA DOTYCZĄCE BŁĘDÓW ORTOGRAFICZNYCH W PRACACH MATURALNYCH Z JĘZYKA POLSKIEGO

Komisja Dydaktyczna Rady Języka Polskiego ustaliła, że podstawą podziału błędów ortograficznych na błędy rażące i błędy drugorzędne są reguły ortograficzne. Do błędów ortograficznych rażących zaliczono:

- błędy w zakresie pisowni wyrazów z ó-u, rz-ż (w tym wyjątki od pisowni rz po spółgłoskach), ch-h;
- błędy w zakresie pisowni nie z różnymi częściami mowy;
- błędy pisowni zakończeń -ji, -ii, -i;
- błędy w pisowni wielką i małą literą (z wyjątkiem pisowni przymiotników dzierżawczych);
- błędy w zakresie pisowni cząstki -by z osobowymi formami czasownika;
- błędy w zapisie przedrostków roz-, bez-, wes-, wz-, ws-;
- błędy w pisowni nosówek (ą, ę) oraz połączeń om, on, em, en.

Pozostałe odstępstwa od reguł ortograficznych, w tym m.in.: pisownię wyrazów przyimkowych, dzielenie wyrazów przy przenoszeniu do nowej linii, pisownię zakończeń -ski, -cki, -dzki, -stwo, -wstwo; pisownię przedrostków z-, s-, ś-; pisownię -by z pozostałymi częściami mowy postanowiono traktować jako błędy drugorzędne.

USTALENIA DOTYCZĄCE BŁĘDÓW INTERPUNKCYJNYCH W PRACACH MATURALNYCH Z JĘZYKA POLSKIEGO

1. Rażące błędy interpunkcyjne:

- a) postawienie jakiegokolwiek znaku interpunkcyjnego na początku wiersza
- b) brak znaku interpunkcyjnego (głównie: kropki, wykrzyknika, pytajnika) na końcu wypowiedzenia pojedynczego lub złożonego
- c) pominięcie przecinka w wypowiedzeniu złożonym, w którym części składowe są połączone bezpośrednio (np. *On idzie do kina, ja zostaję w domu.*)
- d) pominięcie przecinka w wypowiedzeniu złożonym podrzędnie – przed spójnikiem (również z przyimkiem), zaimkiem, a także przed częścią nadrzędną (np. *Idź tam, dokąd ci każą.*)
- e) pominięcie przecinka przed imiesłowem zakończonym na -ąc, -szy
- f) pominięcie pierwszego przecinka (lub obu) w wypowiedzeniu złożonym podrzędnie z częścią składową wplecioną (z tzw. zdaniem albo wyrażeniem wtrąconym) (np. *Auto, które oglądał, było za drogie.*)
- g) w wypowiedzeniu złożonym współrzędnie – pominięcie przecinka przed spójnikami przeciwstawnymi, wynikowymi, synonimicznymi (czyli włącznymi), np. *ale, lecz, jednak, więc, dlatego, czyli, to jest, to znaczy*, a także postawienie przecinka przed spójnikami łącznymi, rozłącznymi, wyłączającymi, np. *i, oraz, albo, lub, ani, ni*. Te same przepisy obowiązują w wypowiedzeniu pojedynczym – między składnikami połączonymi spójnikami
- h) pominięcie przecinka w zdaniu złożonym porównawczym (np. *Jest mądrzejszy, niż myślałam.*)
- i) postawienie dwukropka, przecinka lub średnika po skrótce, po którym należy postawić kropkę, także po takim skrótce, po którym kropki się nie stawia
- j) brak kropki po skrótce, po którym należy ją postawić, lub postawienie kropki po skrótce, po którym jej się nie stawia

- k) brak przecinka między jednorodnymi (równorzędnymi) składnikami (częściami zdania) szeregu, którego części składowe nie są połączone spójnikami, a także brak spójnika między składnikami powtórzonymi (np. *Kupiła w sklepie mąkę, cukier i inne produkty.*)
 - l) brak dwukropka przed przytoczeniem cudzych lub własnych słów
 - m) brak dwukropka przy wymienianiu tytułu dzieła, nazwy, terminu, jeżeli nie są one w tekście w inny sposób wyróżnione (np. kursywą lub cudzysłowem)
 - n) brak myślnika (otwierającego i zamykającego), ujmującego wyrazy lub wypowiedzenia wtrącone (*Uwaga: tę samą funkcję pełnią nawiasy albo przecinki*)
 - o) brak myślników (lub myślnika) wydzielających człony wtrącone w cytowany tekst oraz tekst odautorski w partiach dialogowych
 - p) brak cudzysłowu w tytułach publikacji, cytowanych wyrazach, zdaniach i wyrażeniach, jeżeli nie są one wyróżnione inaczej (np. kursywą).
2. Trzy błędy interpunkcyjne drugorzędne liczone są jako jeden błąd rażący.

INFORMACJA O ZASADACH OCENIANIA PRAC Z JĘZYKA POLSKIEGO UCZNIÓW ZE STWIERDZONYMI DYSFUNKCJAMI

W pracy maturalnej z języka polskiego autorstwa zdającego, u którego stwierdzono dysleksję i dysortografię, nie należy uwzględniać w ocenie następujących błędów:

- a) zmienionej kolejności liter w wyrazach,
- b) wstawionych dodatkowo liter w wyrazie, opuszczonych lub przestawionych liter,
- c) opuszczonego początku lub końca wyrazu,
- d) występowania w wyrazach głosek dźwięcznych zamiast bezdźwięcznych i odwrotnie,
- e) mylenia głosek „r” i „j”, głosek nosowych z końcówką fleksyjną, np.: *ę-em, ą-om*,
- f) mylenia przedrostków z przyimkami, np.: *pode szły*; błędnego zapisywania przyimków z rzeczownikami i przysłówkami, np.: *wklasie, zachwilę, napewno*,
- g) niewłaściwego zapisu spółgłosek miękkich, np.: *rosinie* zamiast *rośnie, skosiny* zamiast *skośny*,
- h) błędnego stosowania lub niestosowania znaków interpunkcyjnych.